

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 2 lipca 1984 r.

w sprawie realizacji w 1983 r. rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Rządu o stanie rolnictwa i gospodarki żywnościowej i stwierdza konsekwentną realizację w 1983 r. podstawowych założeń rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej do 1990 r.

W 1983 r. nastąpiła poprawa ujemnego salda w handlu zagranicznym produktami rolno-żywnościowymi i dalsza stabilizacja rynku artykułów żywnościowych. Wskazuje to na pomyślną realizację głównego strategicznego celu programu, tzn. stopniowego osiągnięcia samowystarczalności żywnościowej kraju. Czysta produkcja rolnicza osiągnęła poziom z 1978 r., a cała gospodarka żywnościowa zwiększyła swój udział w wytworzonym dochodzie narodowym. Zmniejszyła się importochłonność tej produkcji. Nastąpił wzrost efektywności nakładów materiałowych. W całym rolnictwie nasiliły się procesy dostosowawcze, spośród których najbardziej istotnym było zmniejszenie dyspro-

porcji między rozwojem produkcji roślinnej i zwierzęcej. W wyniku sukcesywnego wdrażania nowej ustawy o ubezpieczeniach społecznych rolników indywidualnych i ich rodzin wzrósł poziom świadczeń socjalnych przy równoczesnym rozszerzeniu ich zakresu.

Ożywiła się działalność społeczno-zawodowych organizacji rolniczych, zrzeszonych w Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, jak i zrzeszeń branżowych oraz organów samorządowych spółdzielczości wiejskiej, a także samorządu pracowniczego i związków zawodowych w jednostkach uspołecznionych gospodarki żywnościowej.

Odnótować należy postęp, aczkolwiek nierównomierny, w przestawianiu się przemysłu na zaspokajanie potrzeb rolnictwa. Na podkreślenie zasługuje zwłaszcza wzrost dostaw ciągników, maszyn rolniczych, części zamiennych i narzędzi rolniczych.

Nadal jednak wiele ważnych dla rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej zadań nie zostało w pełni zrealizowanych. Wskaźnik nakładów inwestycyjnych w kompleksie gospodarki żywnościowej w 1983 r. wynosił jedynie 23,6% zamiast planowanych 28,1%. Podkreślić jednak należy, iż spadek ten nastąpił głównie w wyniku ponadplanowego wzrostu inwestycji w pozostałych działach gospodarki narodowej. Nie dokonano korzystnych przemieszczeń nakładów inwestycyjnych w obrębie gospodarki żywnościowej. Nadal zbyt mały jest udział inwestycji przeznaczonych na rozwój przemysłów wytwarzających środki produkcji dla gospodarki żywnościowej oraz na przemysł rolno-spożywczy. Nie osiągnęły planowanej wielkości efekty rzeczowe nakładów inwestycyjnych na melioracje i zaopatrzenie wsi w wodę.

Niepokojący jest występujący od trzech lat spadek nakładów materiałowych na produkcję rolniczą, jak: przemysłowych mieszanek pasz treściwych, koncentratów wysokobiałkowych, nawozów mineralnych, kwalifikowanego materiału siewnego, i zakup zwierząt hodowlanych. Stanowi to najbardziej istotne zagrożenie dla wyników produkcyjnych rolnictwa w najbliższych latach.

W ciągu 1983 r. ujawniło się częściowe niedostosowanie systemu ekonomiczno-finansowego, wprowadzanego w trybie reformy gospodarczej, do specyfiki gospodarki żywnościowej. Modyfikacje tego systemu, obowiązujące od początku 1984 r., częściowo je zmniejszyły, ale nie usunęły całkowicie. Dotyczy to zwłaszcza prawidłowego stosowania takich instrumentów jak podatek dochodowy, wpłaty na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej, odpisy amortyzacyjne i polityka kredytowa. Doskonalenia wymaga polityka kształtowania cen w gospodarce żywnościowej. Nie w pełni również realizowane są program oszczędnościowy i likwidacja strat w całym łańcuchu gospodarki żywnościowej. Nie nastąpiła zadowalająca zmiana funkcjonowania administracji rolnej, zarówno na szczeblu centralnym, jak i terenowym. Opóźnia się opracowanie rządowych projektów nowych lub nowelizowanych aktów prawnych dotyczących rolnictwa. Potencjał zaplecza badawczo-rozwojowego i służb doradczych jest wykorzystywany w niedostatecznym stopniu.

W celu zapewnienia niezbędnych warunków do realizacji programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej w latach 1984—1990, a zwłaszcza zmniejszenia występujących zagrożeń i ograniczeń, Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zaleca Rządowi:

— uwzględnienie w centralnym planie rocznym na 1985 r. oraz w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990 zadań określonych w szczegó-

wych programach: rekonstrukcji i modernizacji przemysłu maszynowego, rozwoju chemii rolnej oraz gospodarki mleczarskiej,

— opracowanie programu modernizacji i rozwoju tych branż przemysłu rolno-spożywczego, w których występuje najbardziej dotkliwy deficyt zdolności przerobowych,

— opracowanie i przedłożenie Sejmowi w pierwszym półroczu 1985 r. programu postępu socjalnego wsi,

— objęcie systemem zamówień rządowych produkcji sprzętu i materiałów, niezbędnych do realizacji inwestycji związanych z zaopatrzeniem wsi i rolnictwa w wodę, oraz zapewnienie warunków sprzyjających zwiększeniu wkładu ludności wiejskiej w budowę urządzeń wodnych,

— zapewnienie przewidywanego programem udziału inwestycji realizowanych w rolnictwie i gospodarce żywnościowej w całości nakładów inwestycyjnych w latach 1985—1990; przedmiotem szczególnej troski powinna być terminowa realizacja zadań inwestycyjnych objętych planem centralnym,

— dalsze dostosowywanie instrumentów finansowych i polityki kredytowej do potrzeb i specyfiki gospodarowania przedsiębiorstw działających w kompleksie gospodarki żywnościowej oraz doskonalenie zasad cenotwórstwa i bieżącej polityki cenowej,

— przedłożenie Sejmowi projektów ustaw dotyczących hodowli roślin i nasiennictwa, hodowli zwierząt, śródlądowej gospodarki rybackiej oraz ustawy o paszach i kontraktacji produktów rolniczych; prawidłowa regulacja prawna tych zagadnień powinna stworzyć bardziej korzystne warunki przyspieszenia rozwoju postępu biologicznego,

— intensyfikację współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej w zakresie rolnictwa i gospodarki żywnościowej ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i pozostałymi krajami członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podkreśla wagę konsekwentnej realizacji w działalności Rządu zasad polityki rolnej i polityki społecznej w stosunku do ludności wiejskiej, ustalonych na wspólnym XI Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w styczniu 1983 r. Przestrzeganie tych zasad warunkuje pomyślną realizację programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej oraz prawidłowe kojarzenie interesów dwu podstawowych klas naszego społeczeństwa i umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Marszałek Sejmu: w z. Z. Gertych